

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE
Secția de combatere a corupției
Operator de date nr. 4472
Dosar nr. 51/P/2012

REZOLUȚIE

07 august 2012

Florentina MIRICĂ – procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Secția de combatere a corupției;

Examinând materialul de urmărire penală, administrat în dosarul cu numărul de mai sus, privind pe învinuitele **BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița**, cercetate, în stare de libertate, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de *abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și favorizarea infractorului, în legătură directă cu o infracțiune de corupție*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal și art. 264 din Codul penal rap. la art. 17 lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 33 lit. b) din Codul penal,

CONSTAT:

I. Scurt istoric:

În luna martie 1999 Banca Națională a României, în baza atribuțiilor sale de supraveghere a activității bancare din România, a constatat că Banca Internațională a Religiiilor înregistra pierderi de 13.000.000 lei, iar, la nivelul lunii iunie 1999, s-a constatat că se afla într-un faliment de fapt, cauzat în principal de acordarea unor credite neperformante și cu încălcarea normelor bancare.

În atare condiții, măsurile luate au vizat impunerea unor restricții de creditare la nivelul Băncii Internaționale a Religiiilor, situație care a generat la nivelul funcționarilor unității bancare ultim menționate, în complicitate cu un cunoscut om de afaceri din zona Olteniei, în persoana numitului STAICU Dinel, un plan de a folosi în mod fraudulos activele băncii în cadrul unor operațiuni succesive cu caracteristicile unei adevărate „inginerii financiare”.

Mobilul urmărit prin aceste operațiuni financiare a fost realizarea unui beneficiu din valorificarea activelor disponibile ale Băncii Internaționale a Religiiilor, înainte de declararea falimentului de drept, în condițiile în care activitatea infracțională de fraudare a băncii conducea implicit la agravarea și grăbirea stării de insolvabilitate.

Astfel, în realizarea rezoluției infracționale, funcționarii bancari POPESCU Ion, RĂCEALĂ Radian și DUȚU Viorica, cât și STAICU Dinel, beneficiar al creditelor acordate, au convenit să fraudeze Banca Internațională a Religiiilor.

În perioada iulie 1999 – ianuarie 2000 Banca Internațională a Religiiilor a înstrăinat active ale băncii, în valoare totală de 18.732.173,4 lei (peste 10.000.000 dolari SUA în anul 1999) către un grup de 11 societăți comerciale din municipiul Craiova, prin cesionarea unor creanțe în valoare de 10.678.612,4 lei și prin acordarea unei linii de credit în valoare de 8.053.561,1 lei, cu încălcarea normelor de creditare, beneficiarul direct al fraudei fiind STAICU Dinel, în calitate de asociat și administrator al firmelor care au fost definite de banca creditoare ca fiind

un „debitor comun”, conform normativelor în vigoare. De menționat faptul că liniile credit au fost deschise pentru a finanța grupul de 11 societăți comerciale în vederea achitării avansului pentru achiziția creanțelor, astfel încât STAICU Dinel a achitat avansul minim pentru cesionarea creanțelor din liniile de credit acordate și nu din resursele proprii ale societăților.

Activitatea frauduloasă prin care STAICU Dinel i-a ajutat pe funcționarii bancari POPESCU Ion, RĂCEALĂ Radian și DUȚU Viorica a constatat în solicitarea și obținerea încheierii unor contracte de cesiune de creanțe și a unor credite de valoare foarte mare, cu evidența încălcare a dispozițiilor legale, și folosirea în interesul altor societăți a sumelor obținute, constituirea de societăți numai în scopul anterior menționat de încheiere a unor contracte de cesiune și credite, deoarece alte activități comerciale societățile nou constituite nu au desfășurat, lichidarea acestor societăți după primirea creditelor și creanțelor.

La data de 10 decembrie 1999 STAICU Dinel a inițiat contractul de asociere în participațiune și aderare la constituirea HOLDING BDI Craiova, având ca semnături cele 11 societăți comerciale care au primit credite și creanțe de la Banca Internațională a Religiilor, la care s-au adăugat S.C. DETRANS COM S.R.L. Podari și Cooperativa de Credit – Banca Populară RICH BANK, scopul asocierii fiind gestionarea creanțelor de către Cooperativa de Credit – Banca Populară RICH BANK.

După primirea activelor – credite și creanțe – de la Banca Internațională a Religiilor, cele 11 societăți comerciale beneficiare – S.C. BDI S.A., S.C. FRIGORIFER S.A., S.C. AVAB S.R.L., S.C. ABATOR MOFLENI S.A., S.C. JIUL VULCAN S.R.L., S.C. VLADINEX S.R.L., S.C. AND KRIS S.R.L., S.C. MOZOC S.R.L., S.C. POLDINEX S.R.L., S.C. PRACTICIANUL S.R.L. și S.C. REBEGA CONSULTING S.R.L. – au fuzionat în cadrul HOLDING BDI Craiova.

În baza contractului de asociere în participațiune a fost încheiat contractul de cesiune nr. 97 din 01 martie 2000, prin care au fost cesonate toate creanțele preluate de la Banca Internațională a Religiiilor, către Cooperativa de Credit – Banca Populară RICH BANK.

Cooperativa de Credit – Banca Populară RICH BANK nu a plătit creanțele cumpărate de la S.C. BDJ S.A. deoarece societatea ultim menționată avea, la rândul ei, un debit de 20.331.636 lei către Cooperativa de Credit – Banca Populară RICH BANK. Având în vedere datoriile reciproce, prin tranzacția nr. 22/10.01.2001, a operat compensarea datoriei de 20.331.636 lei cu valoarea totală a creanțelor și creditelor preluate de la Banca Internațională a Religiiilor – 18.732.173,4 lei – cu o diferență de aprox. 1.600.000 lei, rămasă de plată de S.C. BDJ S.A. către Cooperativa de Credit – Banca Populară RICH BANK.

Prin contractul de cesiune nr. 145/13.02.2001 Cooperativa de Credit – Banca Populară RICH BANK a cesionat creanțele anterior menționate către Asociația FPP Oltenia, unul dintre investitorii semnificativi ai S.I.F. Oltenia.

În perioada septembrie 2000 – februarie 2001, aceleași creanțe au fost cesonate de Asociația FPP Oltenia către S.C. ASIGURAREA NAȚIONALĂ ROMÂNĂ S.A., în schimbul acoperirii riscului de pierdere financiară pentru patru societăți comerciale: S.C. BDJ S.A., S.C. SIROMEX S.A., S.C. DUMIMPEX SM S.R.L. și S.C. PADOGAZ S.A.

În cele din urmă **valoarea totală a creditelor și creanțelor** preluate fraudulos de la Banca Internațională a Religiiilor - **18.732.173,4 lei**, după parcurgerea succesivă a patrimoniilor grupului de 11 firme controlate de STAICU Dinel, a HOLDINGULUI BDJ Craiova, a Cooperativei de Credit – Banca Populară RICH BANK, a Asociației FPP Oltenia și, implicit, S.I.F. Oltenia (la care era președinte STAICU Dinel), precum și S.C. ASIGURAREA NAȚIONALĂ ROMÂNĂ S.A., au ajuns să fie **transformate în lichidități în cuantum total de 26.082.460,55 lei**,

prin... ingeniozitate! Astfel, cele 4 societăți controlate de STAICU Dinel au încheiat 14 convenții de plată cu mai multe societăți debitoare ale companiei naționale de stat S.N.T.G.N. TRANSGAZ S.A. Mediaș, înțelegerea fiind ca debitorii să achite datoriile către firmele lui STAICU Dinel, fapt care a avut loc și încasările au fost efectuate. Urma ca aceste 4 firme, la rândul lor, să achite datoriile către S.N.T.G.N. TRANSGAZ S.A. Mediaș, ceea ce, în mod evident, nu s-a mai întâmplat, întreaga afacere fiind garantată cu aceleași credite și creanțe preluate de la Banca Internațională a Religiilor.

Observăm că deși este vorba despre aceeași valoare – 18.732.173,4 lei – reprezentând credite și creanțe preluate inițial de la Banca Internațională a Religiilor – prejudiciul este multiplicat prin efect de domino la nivelul patrimoniilor societăților care au preluat această valoare.

În concret, în patrimoniul Băncii Internaționale a Religiilor a rămas prejudiciul creat de acordarea frauduloasă a sumei de 18.732.173,4 lei, reprezentând credite și creanțe, către grupul de 11 firme controlat de STAICU Dinel. Indiferent de posibilitățile de recuperare a prejudiciului – rămase fără succes până în prezent – vătămarea s-a produs prin simpla cesiune și creditare.

Ulterior, prin compensarea datoriilor reciproce de 20.331.636 lei și, respectiv, 18.732.173,4 lei, dintre S.C. BDJ S.A. și, respectiv, Cooperativa de Credit – Banca Populară RICH BANK, societatea prim menționată a beneficiat de acoperirea aproape în întregime a debitului către unitatea bancară ultim menționată.

În final, prejudiciul s-a produs la S.N.T.G.N. TRANSGAZ S.A. Mediaș, prin **încasarea** debitelor acestei ultime societăți de către cele 4 societăți controlate de STAICU Dinel – S.C. BDJ S.A., S.C. SIROMEX S.A., S.C. DUMIMPEX SM S.R.L. și S.C. PADOGAZ S.A., această ultimă operațiune fiind garantată în baza raportului de asigurare de risc de

pierdere financiară încheiat cu S.C. ASIGURAREA NAȚIONALĂ ROMÂNĂ S.A.

Asigurarea ultim menționată a fost achiziționată cu aceleași credite și creanțe - 18.732.173,4 lei preluate de la Banca Internațională a Religiilor, fără a fi vorba despre altceva decât o plată „pe hârtie”. În realitate, toate plățile efectuate succesiv, privind aceeași valoare - 18.732.173,4 lei, au rămas „pe hârtie”, compensând însă datorii cât se poate de „reale”, mecanismele folosite fiind de natură a contura întreaga activitate ca fiind o „inginerie financiară”.

Din punctul de vedere al **consecințelor penale** ale activității infracționale prezentate în cele care preced, se pot structura **următoarele**:

1. Prin **rechizitoriul nr. 61/P/2002** (volumul 7, filele 160-271), din data de 09.11.2006, Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, a dispus trimiterea în judecată a inculpaților POPESCU Ion, RĂCEALĂ Adrian și DUȚU Viorica, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prev. de art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, precum și pe inculpatul STAICU Dinel, pentru complicitate la săvârșirea aceleiași infracțiuni de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prev. de art. 26 din Codul penal rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal.

În fapt, s-a reținut că în perioada iulie 1999 – februarie 2000, Banca Internațională a Religiilor, prin 9 din sucursalele sale, a cesionat creanțe în valoare de 10.678.612,4 lei (RON) unui grup de 11 firme din municipiul Craiova și a acordat credite pe termen scurt sub formă de linii de credit în valoare de 8.053.561,1 lei (RON), cu încălcarea prevederilor Legii nr. 58/1998 și a Normelor Interne de creditare, cu privire la documentația de creditare, analiza bonității, constituirea de garanții,

beneficiarul direct al încălcării de către funcționarii bancari a normelor de creditare fiind inculpatul STAICU Dinel, asociat și/sau administrator al firmelor din grup.

Prin **sentința penală nr. 1240/15.06.2010** pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul nr. 14165/4/2006, s-au dispus:

- în baza art. 26 din Codul penal rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **condamnarea inculpatului STAICU Dinel, la 4 ani închisoare;**

- în baza art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **condamnarea inculpatului POPESCU Ion, la 4 ani închisoare;**

- în baza art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **condamnarea inculpatului RĂCEALĂ Radian, la 3 ani închisoare;** în baza art. 81 din Codul penal a suspendat executarea pedepsei pe un termen de încercare de 5 ani;

- în baza art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **condamnarea inculpatei DUȚU Viorica, la 3 ani închisoare;** în baza art. 81 din Codul penal a suspendat executarea pedepsei pe un termen de încercare de 5 ani;

- a fost admisă în parte acțiunea civilă a Băncii Internaționale a Religiiilor, obligând inculpații în solidar la plata despăgubirilor civile în cuantum de 8.053.561,1 lei (liniile de credit), către partea civilă, cu dobânda legală calculată până la plata efectivă.

Prin **decizia penală nr. 802/A/16.12.2010** (*volumul 2, filele 367-449*), Tribunalul București, Secția a II-a Penală, pronunțată în dosarul nr. 14165/4/2006, au fost admise apelurile declarate de Direcția Națională Anticorupție și de partea civilă Banca Internațională a Religiiilor, prin lichidator, s-a desființat în parte sentința nr. 1240/15.06.2010 a Judecătoriei Sectorului 4 București și rejudecând în fond:

- în baza art. 26 din Codul penal rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **condamnă inculpatul STAICU Dinel, la 12 ani închisoare;**

- în baza art. art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **condamnă inculpatul POPESCU Ion, la 12 ani închisoare;**

- în baza art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **condamnă inculpatul RĂCEALĂ Radian, la 9 ani închisoare;**

- în baza art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **condamnă inculpata DUȚU Viorica, la 9 ani închisoare;**

- admite în parte acțiunea civilă a Băncii Internaționale a Religiiilor, obligând inculpații în solidar la plata despăgubirilor civile în cuantum de 8.053.561,1 lei (valoare credit) și 10.678.612,4 lei (valoare creanțe cesionate), către partea civilă, cu dobânda legală calculată până la plata efectivă.

Prin **decizia penală nr. 741/R/04.04.2011** (*volumul 2, filele 82-171*), pronunțată de Curtea de Apel București, Secția I-a Penală, în dosarul nr. 14165/4/2006, au fost admise recursurile declarate de

inculpații STAICU Dinel, POPESCU Ion, RĂCEALĂ Radian și DUȚU Viorica; a desființat în parte decizia penală nr. 802/A/2010 a Tribunalului București și, în fond, rejudecând:

- în baza art. 26 din Codul penal rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **a condamnat inculpatul STAICU Dinel, la 7 ani închisoare;**

- în baza art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **a condamnat inculpatul POPESCU Ion, la 7 ani închisoare;**

- în baza art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **a condamnat inculpatul RĂCEALĂ Radian, la 5 ani închisoare;**

- în baza art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, cu aplic. art. 74 alin. (1) lit. a) – art. 76 lit. b) din Codul penal, **a condamnat inculpata DUȚU Viorica, la 4 ani închisoare;** în baza art. 86¹ din Codul penal a suspendat sub supraveghere executarea pedepsei pe un termen de încercare de 9 ani.

2. Prin rechizitoriul nr. 172/P/2006 din 02.11.2007 (volumul 7, filele 2-158), Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, a dispus trimiterea în judecată a inculpatului COCONEA Aurel-Gabriel, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 248 – art 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, și art. 323 din Codul penal, ambele cu aplic. art. 33 lit. a) din Codul penal, precum și a inculpaților STAICU Dinel, POPESCU Carmen-Ioana, REBEGA Vlad, SICLITARU Iulian, SICLITARU Tudorică, BANCIU Vasile și BOGZA Adrian-Georgel,

pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 26 rap. la art. 248 – art 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, și art. 323 din Codul penal, ambele cu aplic. art. 33 lit. a) din Codul penal.

În fapt, s-a reținut că în perioada august 2000 – iulie 2001, cei 9 inculpați s-au asociat în scopul săvârșirii de infracțiuni, încheind în mod fraudulos 14 convenții de plată care au condus la prejudicierea SNTGN TRANSGAZ Mediaș cu suma de 26.082.460,55 lei (RON).

În acest sens, între SNTGN TRANSGAZ Mediaș, reprezentată de inculpatul COCONEA Aurel-Gabriel, S.C. EXPROGAZ Mediaș și S.C. DISTRIGAZ SUD S.A. București, pe de o parte, S.C. OLTCHIM S.A. Râmnicu-Vâlcea, S.C. CET GOVORA Râmnicu-Vâlcea și S.C. UZINELE SODICE GOVORA, pe de altă parte, precum și societățile controlate de STAICU Dinel, respectiv S.C. BDJ S.A., S.C. SIROMEX S.A., S.C. DUMIMPEX SM S.R.L. și S.C. PADOGAZ S.A., au fost încheiate, cu încălcarea dispozițiilor legale și în fraudă SNTGN TRANSGAZ Mediaș, 14 convenții de plată. În această modalitate, datornicii SNTGN TRANSGAZ Mediaș, S.C. OLTCHIM S.A. Râmnicu-Vâlcea, S.C. CET GOVORA Râmnicu-Vâlcea și S.C. UZINELE SODICE GOVORA, societăți cu capital de stat, față de care existau creanțe certe și posibilități de stingere a debitelor, au fost înlocuiți cu debitori – societăți private, fără potențial economic și fără posibilități de onorare a obligațiilor asumate.

3. În ceea ce privește circuitul ulterior al sumelor de bani obținute din fraudele care au făcut obiectul rechizitoriilor nr. 61/P/2002 și nr. 172/P/2006 s-au efectuat acte premergătoare în mai multe dosare penale, finalizate prin soluții de neîncepere a urmăririi penale, toate fiind menținute de instanțele de judecată, în procedura prev. de art. 278¹ din Codul de procedură penală, după cum urmează:

- prin ordonanța nr. 7/D/P/2008 din data de 16.05.2008 (volumul 6, filele 15-18) a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de

Criminalitate Organizată și Terorism, Biroul Teritorial Dolj, s-a dispus, printre altele, neînceperea urmăririi penale față de STAICU Dinel ș.a., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 7 din Legea nr. 39/2003, în baza art. 10 lit. e) din Codul de procedură penală, constatându-se că există o cauză care înlătură caracterul penal al faptei (fapta era comisă în perioada 1999 – 2001, când Legea nr. 39/2003 nu era în vigoare) soluția a fost menținută prin **decizia penală nr. 683/26.06.2009 a Curtii de Apel Craiova** (volumul 6, filele 49-61).

Faptele cercetate au fost următoarele: *STAICU Dinel, POPESCU Carmen, ȘERBĂNESCU Dumitru, REBEGA Vlad, DIACONU Aristarch II ș.a. au constituit un grup infracțional organizat pentru a beneficia de banii obținuți din fraudarea Băncii Internaționale a Religiiilor și din fraudarea SNTGN TRANSGAZ Mediaș.*

- prin **rezoluția nr. 83/P/2008 din data de 13.11.2009** (volumul 6, filele 80-89) a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de STAICU Dinel, REBEGA Vlad și, respectiv, DIACONU Aristarch II, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, spălare de bani și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev. de art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005, art. 23 din Legea nr. 656/2002 și art. 323 din Codul penal, totul cu aplic. art. 33 lit. a) din Codul penal. Soluția a fost menținută de instanța de judecată prin **decizia penală nr. 1057/27.09.2010 a Curtea de Apel Craiova** (volumul 6, filele 159-186).

Faptele cercetate au fost următoarele: *STAICU Dinel și alți funcționari din cadrul Cooperativei de Credit – Banca populară RICH BANK nu ar fi înregistrat în evidența financiar – contabilă:*

- *veniturile reprezentând dobânzi și penalități calculate în baza tranzacției de compensare nr. 22 din 10.01.2001;*

- *cesiunea depozitului în favoarea S.C. BDJ S.A., conform contractului de cesiune de creanță nr. 23 din 11.02.2001.*

Obligația de a înregistra aceste operațiuni în contabilitate se năște de la data încheierii tranzacției și, respectiv, a cesiunii de creanță – 10.01.2001 și, respectiv, 11.02.2001 – astfel încât o eventuală infracțiune de evaziune fiscală se consuma în martie 2002, dată până la care trebuia depus bilanțul pe anul 2001.

Observăm că **infracțiunea de abuz în serviciu pentru care inculpatul NUȚU (fost STAICU) Dinel a fost condamnat la pedeapsa de 7 ani s-a consumat în ianuarie 2000, cu 1 an înainte de debutul infracțiunii de evaziune fiscală cu privire la care s-a constatat autoritatea de lucru judecat.**

Totodată s-a verificat dacă făptuitorii s-au asociat în vederea comiterii infracțiunilor de evaziune fiscală și pentru spălarea banilor proveniți din evaziune fiscală și fraudă Băncii Internaționale a Religiilor.

- prin **rezoluția nr. 59/D/P/2008 din data de 15.01.2008 (volumul 6, filele 187-188) a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Biroul Teritorial Dolj**, s-a dispus, printre altele, neînceperea urmăririi penale față de STAICU Dinel, POPESCU Carmen-Ioana, ȘERBĂNESCU Dumitru, ION Aurora, ION Gitana și REBEGA Vlad, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 7 din Legea nr. 39/2003 și art. 23 din Legea nr. 656/2002, față de POPESCU Carmen-Ioana, MITRUȚOIU Constantin, ION Gitana, STAICU Iulică-Sebastian, ȘERBĂNESCU Dumitru, STANCIU Emilia și REBEGA Vlad, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 6 și 13 din Legea nr. 241/2005 și art. 43 din Legea nr. 82/1991 rap. la art. 289 din Codul penal, față de BĂDÎRCEA Constantin, STEPAN OPREA Nela, BUZATA Ecaterina Manolea, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 290 din Codul penal cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal; soluția a fost menținută prin **deciziile penale nr. 798/18.11.2008 și nr.**

292/11.03.2009 ale Curții de Apel Craiova (volumul 6, filele 258-269, 275-293).

Faptele cercetate au fost următoarele: la data de 22.02.2006 D.G.F.P. Dolj a sesizat organele de urmărire penală cu privire la faptul că în urma controlului efectuat la S.C. CARNEXPOD S.A. Craiova, administratorul acesteia, MITRUȚOIU Constantin, a scos din patrimoniu, în luna septembrie 2004, bunuri în valoare de 1.151.350 lei, care au fost cedate Fundației Pater Comunitates Romaniae. Totodată a mai înstrăinat din patrimoniu și suma de 38.638 lei către Asociația Sportivă Clubul de Fotbal Universitatea Craiova S.A., printr-un contract de publicitate (probabil fictiv) încheiat la 1 octombrie 2004. Totodată s-a verificat dacă făptuitorii s-au asociat în vederea comiterii infracțiunilor de evaziune fiscală și pentru spălarea banilor proveniți din evaziune fiscală.

În concluzie, între actele materiale reținute în conținutul constitutiv al infracțiunilor care au făcut obiectul analizei, conform art. 278¹ din Codul de procedură penală, în deciziile nr. 1057/2010, nr. 292/2009, nr. 798/2008 și nr. 683/2009 ale Curții de Apel Craiova și cele din decizia nr. 741/R/2011 a Curții de Apel București, nu există identitate, ci, dimpotrivă, ele nu coexistă nici măcar temporal, fiind vorba de fapte ulterioare fraudării Băncii Internaționale a Religiiilor.

II. Situația de fapt:

Prin rezoluția din 03 aprilie 2012, ora 09:00, a fost începută urmărirea penală în cauză față de BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de *abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și favorizarea infractorului, în legătură directă cu o infracțiune de corupție*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din

Codul penal și art. 264 din Codul penal rap. la art. 17 lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 33 lit. b) din Codul penal.

În fapt, s-a reținut că *BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița*, în calitate de judecători la Curtea de Apel București, Secția I-a Penală, în dosarul nr. 9972/2/2011, și-au îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu, cu prilejul emiterii deciziei penale nr. 381/22.02.2012. Prin săvârșirea acestei fapte *NUȚU (fost STAIKU) Dinel* a obținut un avantaj patrimonial, constând în desființarea obligațiilor civile, în cuantum de 18.839.684,5 lei, către *BANCA INTERNAȚIONALĂ A RELIGIILOR*, prin lichidator judiciar *R.V.A. INSOLVENCY SPECIALISTS S.P.R.L.*, cu caracter definitiv, cu consecința vătămării intereselor legale ale părții civile. Efectele aceleiași hotărâri judecătorești s-au constituit într-un ajutor efectiv dat condamnatului *NUȚU (fost STAIKU) Dinel*, pentru a asigura folosul infracțiunii și pentru a zădărnici, prin anulare, executarea pedepsei definitive din dosarul penal nr. 14165/4/2006, în care persoana ultim menționată a fost condamnată la pedeapsa de 7 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prev. de art. 26 rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258¹ din Codul penal.

*

* *

În contextul în care prin decizia penală nr. 741/R/2010 din 04.04.2011 a Curții de Apel București, Secția I-a penală, în dosarul nr. 14165/4/2006, a rămas definitivă condamnarea inculpatului *STAIKU Dinel* la pedeapsa închisorii de 7 ani, a fost emis **mandatul de executare**

a pedepsei închisorii nr. 1728/2010/04.04.2011 de către Judecătoria Sectorului 4 București.

Executarea acestui mandat s-a efectuat la data de 19 aprilie 2011, pe teritoriul Ungariei, în urma emiterii unui **mandat de arestare european**, pus în executare de autoritățile judiciare din Budapesta, după ce s-a constatat că inculpatul își schimbase numele pe cale administrativă, devenind NUȚU Dinel la data de 08 martie 2011, fără a aduce la cunoștința instanței de judecată, astfel încât decizia penală nr. 741/R/04.04.2011 și M.E.P.I. nr. 1728/2010/04.04.2011 au fost emise pe numele STAICU Dinel.

La data de 28.04.2011 condamnatul NUȚU (fost STAICU) Dinel a fost predat autorităților române și a început executarea pedepsei de 7 ani închisoare dispusă prin decizia penală nr. 741/R/04.04.2011 a Curții de Apel București.

La datele de 02.05.2011 și 18.11.20011 NUȚU (fost STAICU) Dinel a formulat două contestații în anulare la Curtea de Apel București, împotriva aceleiași decizii nr. 741/R/2010, înregistrate cu nr. 4077/2/2011 și nr. 7372/2/2011, prima, formulată în temeiul disp. art. 386 lit. c) din Codul de procedură penală, fiind respinsă ca inadmisibilă, iar cea de-a doua, formulată în temeiul disp. art. 386 lit. d) din Codul de procedură penală, fiind retrasă de contestator (*volumul 7, filele 361-363*).

La data de 23.11.2011 NUȚU (fost STAICU) Dinel, în calitate de condamnat prin decizia nr. 741/R/2010 a Curții de Apel București, deținut în Penitenciarul Rahova, a depus, prin apărător ales – avocat RĂDUCAN Alina, o a treia cerere de **contestație în anulare** la Curtea de Apel București, fiind înregistrată cu nr. 9972/2/2011. Cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 386 lit. d) din Codul de procedură penală, cu precizarea că va depune motivele la primul termen de judecată (*volumul 3, fila 153*).

Cauza a fost repartizată în mod aleatoriu completului de judecată format din judecătorii BĂDESCU Liliana, CÂRSTOIU Veronica și

PICIARCĂ Dumitrița, care, pe parcursul a 5 termene de judecată, au dispus următoarele:

- La termenul din data de 21.11.2011 s-a respins cererea de suspendare a executării pedepsei formulată de petentul contestator, prin apărător ales VASII Maria, avocat în Baroul Hunedoara, și a acordat un nou termen de judecată – 01.02.2012 – în vederea atașării dosarului nr. 14165/4/2006 în care s-a pronunțat decizia contestată.

- La data de 01.02.2012 instanța de judecată a respins contestația în anulare întemeiată pe disp. art. 386 lit. c) din Codul de procedură penală (*„când instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra unei cauze de încetare a procesului penal din cele prevăzute în art. 10 lit. f) – i¹) din Codul de procedură penală, cu privire la care existau probe în dosar”*), ca tardiv formulată, și a amânat judecarea cauzei la data de 08.02.2012, în vederea discutării contestației în anulare formulate în temeiul disp. art. 386 lit. d) din Codul de procedură penală (*„când împotriva unei persoane s-au pronunțat două hotărâri definitive pentru aceeași faptă”*).

- La termenul din 08.02.2012 s-a constatat că Banca Internațională a Religiilor este parte interesată în cauză, în conformitate cu disp. art. 392 alin. (3) din Codul de procedură penală, acordând un nou termen de judecată la data de 15.02.2012, în vederea citării intimatului – parte civilă.

- La data de 15.02.2012 s-a amânat cauza și s-a acordat termen de judecată în continuare – 22.02.2012, în vederea pregătirii apărării de către Banca Internațională a Religiilor, prin lichidator judiciar R.V.A. INSOLVENCY SPECIALISTS S.P.R.L.

- La ultimul termen de judecată din 22.02.2012 s-a pronunțat **decizia penală nr. 381/22.02.2012**, prin care s-a admis contestația în anulare formulată de NUȚU (fost STAICU) Dinel, împotriva deciziei penale nr. 741/04.04.2011 a Curții de Apel București, Secția I-a Penală, desființând în parte această decizie, referitor la contestatorul în cauză *„cu privire la care există autoritate de lucru judecat”*; în consecință, a

desființat, în parte, în ceea ce îl privește pe același contestator, și sentința penală nr. 1240/15.06.2010 a Judecătoriei Sectorului 4 București, precum și decizia penală nr. 802/A/16.12.2010 a Tribunalului București, Secția a II-a Penală. Drept urmare, în baza art. 11 pct. 2 lit. b) rap. la art. 10 lit. j) din Codul de procedură penală, a încetat procesul penal pornit împotriva contestatorului pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 26 rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal. A anulat mandatul de executare a pedepsei emis pe numele contestatorului și a dispus punerea de îndată în libertate a acestuia, dacă nu este arestat în altă cauză (*volumul 3, filele 317-350*).

În cauză au fost solicitate înregistrările audio efectuate în conformitate cu disp. art. 304 alin. (1) din Codul de procedură penală, în timpul ședințelor de judecată din dosarul nr. 9972/2/2011 (*volumul 3, fila 134*).

Din procesul - verbal de redare (*volumul 3, filele 136-151*) a discuțiilor purtate în ședința publică din data de 22 februarie 2012 a reieșit că președintele completului de judecată, în persoana judecătorului BĂDESCU Liliana, a solicitat procurorului de ședință și avocatului VASII Maria, apărătorul contestatarului, să se refere în concluziile lor la presupusa identitate de obiect între decizia nr. 1057/2010 a Curții de Apel Craiova și decizia nr. 741/R/2011 a Curții de Apel București, invocată de contestator („... *susține contestatorul, doamna procuror, în memoriile depuse și în contestație...*”, „*că există o identitate de fapte între acea hotărâre de la Craiova și decizia penală 741! V-aș ruga, în concluziile pe care le puneți să faceți referire foarte clară ... sau mai bine să faceți înainte să dăm posibilitatea și doamnei avocat...*”).

Deși președintele de complet a dorit să schimbe ordinea în care se dă cuvântul în susținerea contestației în anulare – întâi procurorul și avocatul la final – procurorul a susținut că nu se impune această

schimbare: „...trebuie să lămurească și să convingă atât Parchetul, cât și instanța!”, „Noi semnalăm lipsa de identitate!”, situație în care s-a procedat la susținerea contestației de către cel care a formulat-o, prin apărător: „Doamna avocat, vă ascultăm!”.

În susținerea contestației în anulare, avocatul VASII Maria a precizat că „... discuțiile în prezenta cauză poartă cu adevărat asupra existenței acestei identități de incriminare”, „Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceleiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii”, „v-aș ruga să aveți în vedere că la dosarul cauzei a fost depusă, doamnă președinte, această decizie, doar că nu i s-a dat eficiența cuvenită de către completul investit cu judecarea recursului, situație în care ne găseam îndreptățiți să vă promovăm prezenta contestație în anulare, cu referire, așa cum spuneam, la 386 litera d”, „pe seama clientului meu s-a reținut faptul că avea calitatea de acționar majoritar, ca persoană care reprezenta grupul B.D.J. Craiova, în situația în care această unitate a discutat cu Banca Internațională a Religiilor, pentru cesionarea unor creanțe, creanțe care se afirmă de către procuror, în rechizitoriul finalizat prin decizia Curții de Apel București cu acuzația că aceste creanțe nu au fost niciodată îndeplinite”, „... aceeași stare de fapt, aceeași acuzație a fost analizată de către procurorii care au efectuat urmărirea penală în cauza asupra căreia ulterior a fost pronunțată decizia penală 1057/2010 de către Curtea de Apel București și, spre deosebire de procurorii care au instrumentat urmărirea penală în primul dosar la care am făcut referire, în această a doua cauză procurorul chiar a apreciat că sub nici o formă nu se poate reține implicarea lui STAICU Dinel, în prezent NUȚU, în semnarea sub o formă a acelei tranzacții, 22...”, „veți găsi nu numai această ordonanță 83, doamnă președinte, veți găsi încă 5 ordonanțe similare, n-am făcut referire la ele, mai avem încă trei decizii pronunțate de Curtea de Apel

Craiova, cu privire la alte fapte izvorâte din aceasta! Însă am înțeles să ne folosim de decizia 1057 pentru că întrunește toate cerințele legale pentru sta la baza investirii acestei instanțe, cu referire la cazul de contestație în anulare la care v-am făcut trimitere!”.

În concluziile procurorului de ședință s-a susținut că „Nu e vorba nici pe departe de infracțiunile pentru care Curtea de Apel Craiova s-a pronunțat, acolo fiind vorba de evaziune fiscală, asociere și spălare de bani. Aici e vorba de infracțiuni prevăzute de art. 246 cu raportare la... art. 248¹...”, „vă rugăm să aveți în vedere că prin respectiva rezoluție, foarte clar se precizează în decizia la care am făcut referire, la fila 8, s-a dispus... disjungerea cauzei cu privire la Dinel STAICU, cu privire la care s-au efectuat... cercetări și s-a dispus trimiterea în judecată prin rechizitoriul 61/P/2002”.

În aceeași zi – 22 februarie 2012 – a fost pronunțată decizia nr. 381 în dosarul nr. 9972/2/2012, fiind comunicată prin fax la Penitenciarul Rahova la ora 17:18 (volumul 4, filele 39).

Având în vedere că inculpatul NUȚU (fost STAICU) Dinel a invocat în dosarul nr. 14165/4/2006 autoritatea de lucru judecat a deciziei nr. 1057/2010 pronunțată de Curtea de Apel Craiova și că a fost respinsă ca neîntemeiată, atât ca motiv de apel, de către Tribunalul București, prin decizia nr. 802/A/2010, cât și ca motiv de recurs, de către Curtea de Apel București, prin decizia 741/R/2011, s-a procedat la audierea judecătorilor care au analizat această împrejurare, în calitate de **martori**, după cum urmează:

- **BĂJAN Vasile, judecător în completul care a pronunțat decizia nr. 741/R/2011**, a declarat că: „în dosarul nr. 14165/4/2006, în care s-a pronunțat decizia 741/R/2011, a fost invocată autoritatea de lucru judecat în raport cu o soluție de neîncepere a urmăririi penale, menținută în condițiile art. 278¹ C.p.p. de Curtea de Apel Craiova, atât ca motiv de apel, cât și ca motiv formulat în scris în recurs. În susținerea orală a motivelor de recurs, apărătorul inculpatului STAICU DINEL, domnul profesor NEAGU ION, nu a mai susținut

această excepție a autorității de lucru judecat la care am făcut referire anterior. Îmi aduc aminte că eu, personal, am pus o întrebare avocatului NEAGU ION cu privire la susținerea acestui motiv de recurs, iar răspunsul a fost în sensul că lasă la aprecierea instanței.

Atât instanța de apel, Tribunalul București, cât și completul din care am făcut eu parte, ca instanță de recurs, am respins, motivat, această excepție a autorității de lucru judecat. Motivele pentru care instanța de recurs a respins recursul referitor la o pretinsă autoritate de lucru judecat au avut în vedere, în primul rând, împrejurarea că nu era vorba despre aceleași fapte.

Formulând sintetic, pot preciza că în cadrul procesului în care STAICU DINEI a fost judecat pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, respectiv dosarul nr. 14165/4/2006, erau vizate acte materiale care priveau alte contracte comercial-bancare decât cele care au făcut obiectul cercetărilor în dosarul penal nr. 83/P/2008 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova, în acest ultim dosar fiind pronunțată o soluție de neîncepere a urmăririi penale, menținută prin decizia nr. 1057/2010 a Curții de Apel Craiova. Faptele erau distincte, nu numai din perspectiva că priveau contracte comercial bancare diferite, dar și pentru că erau săvârșite la perioade de timp diferite, priveau alte încadrări juridice – evaziune fiscală, spălare de bani și asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, mai mult decât atât, era vorba de fapte comise în cadrul activității altei bănci decât Banca Internațională a Religiilor, respectiv RICH BANK.

Fiind întrebat asupra unei probleme juridice ridicate de pronunțarea deciziei nr. 381/2012 a Curții de Apel București, prin care s-a admis contestația în anulare formulată de NUȚU (fost STAICU) DINEI împotriva deciziei 741/R/2011 a Curții de Apel București, îmi exprim opinia juridică în sensul că și dacă ar fi fost vorba despre aceleași fapte în cele două dosare – nr. 14165/4/2006 și 45/63/2010, tot nu putea fi vorba despre vreo autoritate de lucru judecat, întrucât într-unul dintre aceste dosare era vorba despre o hotărâre judecătorească pronunțată, în condițiile articolului 278¹ C.p.p., împotriva unei soluții de neîncepere a urmăririi penale, ceea ce înseamnă că nu era o hotărâre judecătorească pronunțată pe fondul cauzei, așa cum s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție printr-un recurs în interesul legii. De altfel, acest recurs în interesul legii a confirmat o practică unitară, care se referea la aceeași problemă de drept, și anume că soluțiile de netrimitere în judecată ale procurorului, care, de altfel, pot fi infirmate oricând, nu pot fi considerate hotărâri cu putere de autoritate de lucru judecat pe fondul

cauzei, fie ele menținute de o instanță judecătorească, printr-o procedură care nu presupune contradictorialitate, administrare probe, apărare obligatorie și toate garanțiile unui proces penal.

În condițiile în care autoritatea de lucru judecat în raport cu aceeași hotărâre judecătorească – în speță Decizia 1057/2010 – a fost invocată atât ca motiv de apel cât și ca motiv de recurs în dosarul 14165/4/2006 iar instanța de recurs s-a pronunțat asupra acestei cauze de încetare a procesului penal, opinia mea este că o contestație în anulare formulată în condițiile articolului 386 lit. d C.p.p., cu referire la același motiv de încetare a procesului penal – aceeași decizie 1057/2010 – este inadmisibilă” (volumul 1, filele 64-66).

- **GĂINĂ Carmen- Veronica, judecător în completul care a pronunțat decizia nr. 741/R/2011**, a declarat că: „... eu nu am considerat că există o identitate între actele materiale care făceau obiectul judecării cauzei 14165/4/2006 și actele materiale în raport cu care s-au invocat disp. art. 278 ind.1 alin. 11 din C.p.p., arăt că primul dosar privea o infracțiune de abuz în serviciu săvârșită de persoane din conducerea Băncii Internaționale a Religiiilor, în legătură cu care inculpatul STAICU DINEL era acuzat de participație în forma complicității, în timp ce actele materiale din hotărârile existente la dosar erau distincte de actele materiale din dosarul prim menționat, privind încadrări juridice diferite și fiind vorba de fapte distincte” (volumul 1, filele 64-66).

- **STAN Nicolae, judecător în completul care a pronunțat decizia nr. 741/R/2011**, a declarat că: „... Problema juridică referitoare la acea pretinsă autoritate de lucru judecat fusese examinată și de instanța de apel, care, la rândul ei, respinsese motivul de apel, motivat, ca neîntemeiat. În prezent, îmi mențin convingerea pe care am avut-o la pronunțarea deciziei 741/R/2011, nefiind întemeiat motivul de recurs referitor la acea autoritate de lucru judecat.

La motivarea hotărârii instanței de recurs s-au avut în vedere mai multe argumente, dintre care menționez cu titlu exemplificativ următoarele: cele două hotărâri judecătorești priveau fapte distincte, una dintre hotărâri nu era o hotărâre care să judece fondul cauzei sau care să se refere la situația de fapt dedusă judecării în dosarul nr. 14165/4/2006, fiind vorba despre acte ale procurorului, chiar acte premergătoare, care, chiar dacă au fost menținute printr-o hotărâre judecătorească, nu pot avea putere de lucru judecat.

Fiind întrebat, răspund că hotărârea prin care s-a admis contestația în anulare formulată de NUȚU (fost STAICU) DINEL este una inedită, deoarece nu mai cunosc niciun alt caz în care să se fi exprimat o asemenea interpretare juridică.

Așa cum, de altfel, m-am pronunțat prin decizia 741/R/2011, pot argumenta și astăzi că faptele deduse judecății dosarului 14165/4/2006 și cele examinate cu prilejul pronunțării deciziei penale 1057/2010, erau distincte și nu am avut niciun dubiu în raport cu această diferențiere între infracțiunile care au făcut obiectul celor două cauze” (volumul 1, filele 67-69).

- **STEGARU Mitu, judecător în completul care a pronunțat decizia nr. 802/A/2010**, a declarat că: „... Din câte îmi amintesc, în dosarul nr. 14165/4/2006, în care am pronunțat decizia penală nr. 802/A/2010, printre motivele de apel, a fost invocată și autoritatea de lucru judecat, în raport cu mai multe hotărâri judecătorești, atât civile, cât și penale.

În ceea ce privește hotărârile judecătorești penale, era vorba despre mai multe decizii pronunțate în condițiile art. 278¹ C.p.p., împotriva unor soluții de neîncepere a urmăririi penale.

Printre hotărârile judecătorești penale în care s-a invocat autoritatea de lucru judecat în apel, s-a aflat și decizia penală nr. 1057/2010 a Curții de Apel Craiova, prin care s-a menținut o soluție de neîncepere a urmăririi penale, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni și spălare de bani.

Am respins acest motiv de apel, ca fiind neîntemeiat, din mai multe considerente.

Așa cum s-a consemnat și în motivarea deciziei penale nr. 802/A/2010, motivul de apel anterior menționat era neîntemeiat, deoarece era vizată o hotărâre judecătorească prin care se menținea o soluție de neîncepere a urmăririi penale a procurorului și nu era vorba despre o hotărâre pe fondul cauzei.

Din câte îmi amintesc, obiectul cauzei în care se pronunțase neînceperea urmăririi penale privea o infracțiune de evaziune fiscală săvârșită în legătură cu activitatea uneia din firmele cesionare ale creanțelor cedate de Banca Internațională a Religiiilor.

În ceea ce privește obiectul cauzei în care eu am făcut parte din completul care a pronunțat decizia nr. 802/A/2010, acesta se referea la o infracțiune de abuz în serviciu săvârșită de funcționarii din cadrul Băncii Internaționale a Religiiilor, cu ajutorul inculpatului DINEL STAICU.

În consecință, între cele două cauze în raport cu care s-a invocat autoritatea de lucru judecat, nu exista ca element comun decât subiectul activ al infracțiunilor, faptele fiind complet diferite și chiar ulterioare cele din cauza care s-a dispus neînceperea urmăririi penale în raport cu cele deduse judecării în dosarul nr. 14165/4/2006.

Din punctul meu de vedere, nu exista niciun dubiu asupra diferenței existente între faptele care făceau obiectul celor două cauze în raport cu care s-a invocat autoritatea de lucru judecat, nefiind necesară o interpretare a probelor, în mod clar era vorba despre fapte subsecvente, unele în raport cu celelalte.

Fiind întrebat, fără legătură cu vreo decizie din vreun dosar anume, din punctul meu de vedere, motivul contestației în anulare prevăzut de art. 386 lit. d C.p.p., este subsidiar motivului de contestație în anulare prevăzut de art. 386 lit. c C.p.p. și este inadmisibil dacă a fost analizat de către instanțele care au soluționat fondul cauzei, pe calea extraordinară de atac neputând fi reanalizate argumentele instanțelor care au pronunțat soluții pe calea ordinară de atac. Această opinie juridică este una consacrată, atât de doctrină, cât și de practica judiciară în materie, nefiind vorba despre o problemă juridică controversată, ci una elementară care se învață încă din primii ani ai facultății de drept.” (volumul 1, filele 70-73).

- **CIUPERCĂ Liliana, judecător în completul care a pronunțat decizia nr. 802/A/2010**, a declarat că: „... Din punct de vedere al problemei juridice puse în discuție de respectivul motiv de apel, am avut în vedere, în primul rând, jurisprudența în materie și am constatat că nu găsesc un precedent care să fi tratat problema autorității de lucru judecat în raport cu o hotărâre pronunțată în condițiile art. 278¹ C.p.p. Singurul caz de practică judiciară pe care l-am identificat, și care trata printr-un raționament analog problema plângerilor formulate împotriva soluțiilor procurorului în condițiile art. 278¹ C.p.p., a fost un recurs în interesul legii, nr. 17/2007, potrivit căruia revizuirea unei sentințe pronunțate în condițiile art. 278¹ C.p.p. este inadmisibilă deoarece nu s-a analizat fondul cauzei. În motivarea acestui RIL se analizează problema juridică ridicată de ceea ce înseamnă a judeca fondul cauzei, și anume o hotărâre prin care se dispune achitarea sau condamnarea inculpatului. În mod evident, o plângere împotriva unei soluții de neîncepere a urmăririi penale nu putea fi interpretată ca o judecată pe fondul cauzei. În prezent, îmi mențin punctul de vedere asupra problemei juridice ridicate de motivul de apel la care am făcut referire anterior și nu cunosc niciun alt caz de

practică judiciară care să exprime o opinie contrară, cu excepția deciziei prin care s-a admis contestația în anulare a condamnatului NUȚU DINEL.

Am analizat motivul de apel și din punctul de vedere al unei presupuse identități între activitatea infracțională a inculpatului NUȚU DINEL, dedusă judecării în dosarul 14165/4/2006, și cea analizată în cadrul soluției de neîncepere a urmăririi penale, soluție menținută prin decizia Curții de Apel Craiova, ocazie cu care am constatat că nu exista o identitate între faptele analizate în cele două cauze penale, ci era cel mult vorba despre o suprapunere de acte materiale, dar aceste acte materiale se identificau doar parțial cu conținutul constitutiv al infracțiunii care era dedusă judecării. Nu exista niciun dubiu asupra faptului că autoritatea de lucru judecat invocată ar fi fost neîntemeiată. Am remarcat că decizia Curții de Apel Craiova era pronunțată în septembrie 2010, în raport cu fapte care aveau ca izvor comun sesizarea inițială de la care pornise și dosarul nr. 14165/4/2006.

Era vorba despre o decizie care se pronunțase în condițiile în care deja existase o condamnare a instanței de fond, iar diferența de probatorii avută în vedere în cele două cauze era semnificativă. Era o diferență care nu poate fi discutată, între probatoriul pe care noi, ca instanță de apel, l-am avut în vedere la judecarea cauzei și cel avut în vedere la menținerea soluției de neîncepere a urmăririi penale. Eu nu am văzut dosarul în care s-a menținut soluția de neîncepere a urmăririi penale dar, din experiența mea de 15 ani ca judecător, pot afirma că actele premergătoare nu pot conține probele administrate în timpul urmăririi penale și în timpul judecării. De altfel, în procedura prevăzută de art. 278¹ C.p.p. instanța de judecată nu poate administra probatorii, ci examinează cauza pe baza actelor premergătoare efectuate de procuror” (volumul 1, filele 74-77).

Nici măcar contestatarul nu a susținut că faptele în raport cu care a invocat autoritatea de lucru judecat ar fi aceleași cu cele pentru care a fost condamnat, ci doar că între aceste fapte există o legătură, NUȚU (fost STAICU) Dinel declarând că „În numele meu au fost introduse trei acțiuni de contestație în anulare în raport cu hotărârea judecătorească 741/2011. Prima acțiune a fost introdusă de către un avocat din cabinetul S.C.P.A. Oancea Rădulescu & Gheorghe, care m-a reprezentat în faza de recurs, alături de alți avocați, în procesul penal în care am primit condamnarea de 7 ani închisoare. Nu am avut cunoștință de această primă contestație în anulare decât ulterior pronunțării soluției de respingere a cererii de contestație în

anulare, eu neavând cunoștință de vreo citație în acest sens. Am aflat ulterior pronunțării acestei hotărâri, după ce am obținut copie de pe acțiunea introdusă, că motivele invocate erau legate de lipsa plângerii prealabile în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor...”, „Cea de-a doua contestație în anulare pe care am introdus-o se întemeia pe dispozițiile art. 386 lit. d) C. pr. pen., respectiv autoritatea de lucru judecat, însă am retras-o din două motive: nu era promulgată legea răspunderii magistraților și am nimerit în aceeași boxă și la același complet cu numitul RĂCEALĂ Radian, care avea pe rol o cerere de revizuire, cerere care, dacă ar fi fost admisă, îmi profita și mie. Astfel, dosarul în care s-a pronunțat decizia 381/2012 este primul în care s-a judecat efectiv o contestație în anulare în temeiul art. 386 lit. d) C. pr. pen.”, „Consider că toate acuzațiile care mi s-au adus în legătură cu falimentul Băncii Internaționale a Religiiilor, indiferent de încadrarea juridică și de infracțiunea pentru care am fost cercetat, au la bază aceeași situație de fapt și, pe tot parcursul soluționării acestor dosare, am solicitat să fie judecate împreună, inclusiv în faza actelor premergătoare și a urmăririi penale, pentru că erau strâns legate între ele și orice discuție pe tema unei infracțiuni necesita trimitere la infracțiunile care făceau obiectul unui alt dosar”, „Punctul de plecare al acestor fapte l-a constituit cesiunea unor creanțe de la B.I.R. către B.D.J. Aninoasa, creanțe care au trecut în B.D.J. Craiova prin absorbția B.D.J. Aninoasa de către B.D.J. Craiova. Aceleași creanțe au făcut și obiectul unei asocieri în participațiune între grupul B.D.J. Aninoasa și cooperativa RICH BANK”, „Așa cum am mai precizat, în cuprinsul hotărârii de condamnare nr. 741/2011 se află o frază de 10 rânduri care conține aceeași stare de fapt conținută într-o frază din decizia 1057/2010”, „În dosarul în care s-a pronunțat decizia 1057/2010 s-a constatat că sunt nevinovat de săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală, spălare de bani și asocierea în vederea săvârșirii de infracțiuni. Evaziunea fiscală privea neînregistrarea în contabilitate a acelorasi creanțe și credite pentru care eu am fost condamnat la șapte ani închisoare. Prin decizia 1057/2010 s-a constatat că nu există evaziune fiscală comisă de către mine, pentru că, începând cu 18 ianuarie 2000, nu intra în atribuțiile mele să înregistrez veniturile contabile ale B.D.J. Aninoasa, RICH BANK și, ulterior, B.D.J. Craiova, această responsabilitate aparținând noului patron, ȘERBĂNESCU Dumitru. În cuprinsul deciziei 1057/2010 s-a reținut că între persoanele cu drept de semnătură în ceea ce privește valorificarea creanțelor nu se afla și STAIKU DINEL. Prin «valorificarea creanțelor» mă refer la circuitul

acelorași creanțe, ulterior datei de 18.01.2000. În condițiile în care nu există un prejudiciu în cazul infracțiunii de evaziune fiscală, care purta asupra acelorași sume reținute ca prejudiciu în infracțiunea de abuz în serviciu, concluzia firească este că în lipsa unui prejudiciu nu mai subzistă nici infracțiunea de abuz în serviciu. Autoritatea de lucru judecat se referă, în principal, la valoarea acelorași creanțe care au făcut obiectul tranzacțiilor 22 și 23/2001 și care, în decizia 1057/2010 au fost reținute ca nefiind de natură să producă un prejudiciu, iar în decizia 741 au fost reținute ca prejudiciu al infracțiunii de abuz în serviciu” (volumul 1, filele 79-85).

*

*

*

III. Vinovăția:

III.1. Cu privire la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu

Potrivit dispozițiilor art. 287 din Codul de procedură penală, îndatorirea instanței de judecată este să își exercite atribuțiile în mod activ, în vederea aflării adevărului, formându-și convingerea pe baza probelor administrate în cauză.

În procesul de aplicare a legilor, multitudinea de situații generate de diversitatea și imprevizibilitatea faptelor conduc la necesitatea de a încadra împrejurările cauzei în norma de drept, de a aprecia dacă este aplicabilă o instituție de drept sau faptele cad sub incidența altui regim normativ, rezolvarea unei probleme juridice implicând în mod necesar și obligatoriu interpretarea normelor legale.

În interpretarea legii diferențele de opinii pot avea consecințe percepute negativ – practica judiciară neunitară – dar și consecințe cu valențe pozitive, legate de evoluția sistemului judiciar care, prin interpretare, poate impulsiona evoluția procesului de legiferare.

La limita interpretării judiciare se află însă buna-credință astfel încât încălcarea atribuțiilor de serviciu cu știință, cu consecințe vătămătoare pentru o persoană, intră sub incidența legii penale, potrivit art. 246 din Codul penal, în condițiile aplicării legii în mod egal pentru toate categoriile profesionale.

Întrebările ridicate de prezenta cauză sunt legate de această limită a interpretării judiciare: *Există o limită? Dacă există o limită cine ar trebui să o definească și după ce criterii? Cine poate judeca dacă această limită a fost încălcată?*

Apreciem că ar trebui să existe o limită, argumentând *per a contrario* prin aceea că un sistem judiciar care nu își trasează singur limitele s-ar putea întoarce împotriva propriilor principii de echitate și legalitate, ajungându-se la situația în care magistratul, sub pretextul independenței și inamovibilității, ar putea încălca legea cu știință, fără a se angaja vreo formă de răspundere.

Sistemul legislativ oferă soluții pentru ca abuzul să fie sancționat în cadrul sistemului judiciar prin angajarea răspunderii disciplinare, ceea ce nu exclude aplicarea legii penale atunci când sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Fără a încerca să răspundem la toate întrebările legate de răspunderea magistraților, în prezenta cauză se pune **problema dacă sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal.**

Intenția învinuitelor BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița, în calitate de judecători la Curtea de Apel București, de a-și încălca atribuțiile de serviciu rezultă din însăși motivarea deciziei penale nr. 381/2012, pronunțată în dosarul nr. 9972/2/2011.

În situația în care învinuitele ar fi dat o interpretare eronată probelor existente sau dacă ar fi oferit o interpretare originală a legii, consecințele acestei hotărâri ar fi fost exclusiv de natură administrativă (în cadrul procesului de evaluare profesională) sau – cel mult – disciplinară, în condițiile legii.

Decizia penală nr. 381/22.02.2012 excede însă interpretarea judiciară, creativitatea și originalitatea, în sensul că legea penală nu a fost interpretată și aplicată, ci a fost încălcată într-un mod evident, actul de justiție fiind transformat într-un simulacru de proces penal prin falsificarea realității și prin contrafacerea grosieră a conceptului de adevăr.

Falsificarea adevărului s-a făcut prin pronunțarea deciziei nr. 381/2012 de către completul de judecată format din învinuitele BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița care au folosit următorul **raționament**:

Ipoteza 1: Obiectul A are culoarea roșie.

Ipoteza 2: Obiectul B are culoarea verde.

Concluzia: Obiectul A are aceeași culoare cu obiectul B.

În concret, învinuitele au avut de analizat dacă obiectul dosarului în care s-a pronunțat decizia penală nr. 1057/2010 a Curții de Apel Craiova este identic cu obiectul dosarului în care s-a pronunțat decizia nr. 741/R/2011 de către Curtea de Apel București, problemă de o evidentă simplitate în contrast cu complexitatea cauzei în care NUȚU (fost STAICU) Dinel a fost judecat pentru participarea sa la fraudarea Băncii Internaționale a Religiiilor.

Având în vedere consecințele grave subsecvente în speță unui concept primitiv cum este acela de **identitate**, apare necesară definirea acestuia, după cum urmează:

- dacă se dau două obiecte, A și B, și tot ceea ce e adevărat despre A e adevărat și despre B, și viceversa, și dacă nu e nici o diferență

discernabilă între A și B, atunci A e identic cu B (Legea lui Leibnitz, a identității indiscernabilelor);

- cum însă nenumărate proprietăți pot să fie predicate ale aceluiași obiect, admitem că nu atât predicția proprietăților substanțiale ne interesează, ci ne interesează predicția unei proprietăți „accidentale”: două lucruri care se presupuneau diferite sunt recunoscute ca unul și același lucru dacă ele reușesc să ocupe în același moment aceeași porțiune de spațiu.

La dosarul nr. 9972/2/2011, învinuitele BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița au avut la dispoziție actele din care rezultă inexistența unei identități de obiect între cele două hotărâri judecătorești – 1057/2010 și 741/R/2011, și din motivarea deciziei nr. 381/2012 rezultă că au și cunoscut această lipsă de identitate.

În analiza identității celor două obiecte – faptele care fac obiectul dosarului în care s-a pronunțat decizia penală nr. 1057/2010 a Curții de Apel Craiova și faptele care fac obiectul dosarului în care s-a pronunțat decizia nr. 741/R/2011 de către Curtea de Apel București – învinuitele au identificat următoarele asemănări și deosebiri:

A) Asemănări:

- în ambele dosare a fost cercetat NUȚU (fost STAICU) Dinel;
- ambele dosare au ca punct de pornire dosarul penal nr. 93/P/2002 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, au avut la bază aceeași sesizare – 250/P/2001 – cu același conținut (*pagina 47 a deciziei nr. 381/2012*);

B) Deosebiri:

- la pagina 12 a deciziei nr. 381/2012, se precizează că prin rechizitoriul nr. 61/P/2002 din 09.11.2006 (corespondent cu decizia nr. 741/R/2011 a Curții de Apel București) s-a reținut că „activitatea infracțională vizează perioada iulie 1999 – februarie 2000, când Banca

Internațională a Religiilor S.A., prin 9 sucursale ale sale, a cesionat creanțe în valoare de 106.533.611.000 lei unui grup de 11 firme din municipiul Craiova și a acordat credite pe termen scurt sub formă de linii de credit în valoare de 80.535.611.000 lei (vechi), cu încălcarea prevederilor Legii nr. 58/1998 și a Normelor Interne de creditare, cu privire la documentația de creditare, analiza bonității, constituirea de garanții, beneficiarul fiind STAICU (NUȚU) Dinel, petentul contestator”; referiri similare privind rechizitoriului 61/P/2002 se găsesc și la paginile 37, 42 ale deciziei nr. 381/2012;

- la pagina 11 a deciziei nr. 381/2012 se precizează că la punctul 8 al rechizitoriului nr. 61/P/2002, s-a dispus disjungerea cauzei, printre altele, și cu privire la „faptele de evaziune fiscală, săvârșite de petentul STAICU (NUȚU) Dinel, sesizate prin actele de control fiscal, în calitate de administrator al societăților cesionare, prin neînregistrarea în contabilitate a creanțelor cesionate”;

- la pagina 31 a deciziei nr. 381/2012 învinuitele precizează că din disjungerea dosarului nr. 61/P/2002 s-a format dosarul nr. 172/P/2006, finalizat prin rechizitoriu (privind valorificarea unei părți din creanțele preluate de la B.I.R.); din acest ultim dosar s-a disjuns dosarul nr. 83/P/2008, finalizat prin soluție de neîncepere a urmăririi penale, menținută prin decizia penală nr. 1057/P/2010 a Curții de Apel Craiova;

- la pagina 21 a deciziei nr. 381/2012 a Curții de Apel Craiova învinuitele rețin că prin rezoluția nr. 83/P/2008 din 13.11.2009, s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de NUȚU (fost STAICU) Dinel, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 9 lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005, art. 323 din Codul penal și art. 23 din Legea nr. 256/2002; învinuitele au înțeles că „în motivarea rezoluției nr. 83/P/2008 din 13 noiembrie 2009 procurorul reține – în concret – că la întocmirea, semnarea și acceptarea tranzacției de compensare nr. 22/10 ianuarie 2001, făptuitorul Staicu Dinel nu a semnat, nu a participat la încheierea

acesteia, neexistând nici o dovadă care să conducă la concluzia că ar fi întreprins acțiuni care să-i determine în vreun fel pe semnatarii sau reprezentanții societăților implicate să recurgă la acesta” și că „fiind vorba de un înscris care nu este apt de a produce efecte juridice, nu există nici obligativitatea înregistrării în evidența contabilă a acestuia și, în consecință, nu se poate reține vinovăția vreunei persoane (s-a dat neînceperea urmăririi penale, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii)”; referiri similare privind rezoluția nr. 83/P/2008 din 13.11.2009 se găsesc și la pagina 45 a deciziei nr. 381/2012.

Din asemănările și deosebiri desprinse de învinuitele BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița, în motivarea deciziei penale nr. 381/2012, au concluzionat că între faptele care au făcut obiectul dosarului nr. 61/P/2002 (decizia nr. 741/R/2011) și cele care fac obiectul dosarului nr. 83/P/2008 (decizia nr. 1057/2010) există identitate „pe situația de fapt = aceleași acte materiale = obținerea de credite bancare și cesiune de creanță, însă cu o altă încadrare juridică, respectiv art. 323 din Codul penal și art. 23 din Legea nr. 656/2002” (pagina 31 a deciziei nr. 381/2012).

Mai mult, învinuitele BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița au extins raționamentul fals astfel încât au ajuns la concluzia că toate dosarele care îl privesc pe NUȚU (fost STAICU) Dinel, în legătură cu sesizarea inițială de fraudare a Băncii Internaționale a Religiilor, sunt identice „rezultă cu claritate că obiectul tuturor dosarelor «născute» din dosarul penal nr. 93/P/2002 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire au avut la bază aceeași sesizare...”, „vizează aceeași situație de fapt: cesiune de creanțe și obținere de credite...”, „aceleași prejudiciu...”, „aceleași părți, aceleași societăți comerciale, același probatoriu, aceeași parte civilă B.I.R. S.A., aceeași expertiză contabilă” (pagina 47 a deciziei nr. 381/2012).

În mod evident aceste dosare **nu puteau avea aceeași parte civilă** deoarece banca fraudată nu putea fi vătămată prin infracțiunea de evaziune fiscală care, prin definiție, aduce prejudicii bugetului de stat, **prejudiciul** cauzat prin fraudarea Băncii Internaționale a Religiilor **nu putea fi același** cu suma datorată bugetului de stat prin neînregistrarea în contabilitate a sumelor provenite din fraudare, taxele și impozitele datorate fiind calculate procentual din sumele neînregistrate, **societățile implicate erau diferite**: fraudă bancară viza Banca Internațională a Religiilor, în timp ce evaziunea se referea la activitatea RICH BANK, iar în cazul infracțiunii de evaziune fiscală **nu există nici o expertiză contabilă**.

În finalul deciziei nr. 381/2012 (pagina 65), învinuitele au concluzionat: „Așadar, chiar dacă cele două hotărâri definitive, respectiv decizia penală nr. 1057/27.09.2010 a Curții de Apel Craiova și decizia penală 741/04 aprilie 2011 au fost pronunțate în proceduri diferite, ele au pus capăt aceluiași proces penal, având ca obiect aceleași fapte (privite în materialitatea lor), comise de același inculpat NUȚU (STAICU) Dinel, ceea ce demonstrează că cele două judecăți se suprapun întrutotul, numai că soluțiile pronunțate sunt în totală contradicție. În concluzie, ce se impune a fi subliniat faptul că cele trei hotărâri judecătorești definitive, pronunțate de Curtea de Apel Craiova (nr. 1057/27.09.2010, nr. 292/11.03.2010 și nr. 683/29.06.2009, conform procedurii reglementate de art. 278¹ Cod de procedură penală, prin care s-au confirmat ca legale și temeinice soluțiile de neîncepere a urmăririi penale ale Parchetului, au acoperit întreaga perioadă infracțională, compusă din aceleași acte și fapte materiale reținute în sarcina petentului condamnat contestator NUȚU Dinel”.

În realitate, conform actelor pe care învinuitele le-au avut la dispoziție, le-au studiat și le-au descris în motivarea deciziei nr. 381/2012, situația dosarelor penale despre care s-a susținut că ar fi identice este cea

descrișă în procesul – verbal de la filele 2-14, volumul 6, după cum urmează:

- decizia penală nr. **741/R/2011 a Curții de Apel București** (*volumul 2, filele 82-171*) privește pe inculpații POPESCU Ion, RĂCEALĂ Adrian și DUȚU Viorica, trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 61/P/2002, al Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prev. de art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal, precum și a inculpatului STAICU Dinel, pentru complicitate la săvârșirea aceleiași infracțiuni de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prev. de art. 26 din Codul penal rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258 din Codul penal.

În fapt, s-a reținut că în perioada iulie 1999 – februarie 2000, Banca Internațională a Religiilor, prin 9 din sucursalele sale, a cesionat creanțe în valoare de 10.678.612,4 lei unui grup de 11 firme din municipiul Craiova și a acordat credite pe termen scurt sub formă de linii de credit în valoare de 8.053.561,1 lei, cu încălcarea prevederilor Legii nr. 58/1998 și a Normelor Interne de creditare, cu privire la documentația de creditare, analiza bonității, constituirea de garanții, beneficiarul direct al încălcării de către funcționarii bancari a normelor de creditare fiind inculpatul STAICU Dinel, asociat și/sau administrator al firmelor din grup.

- deciziile penale nr. **798/18.11.2008 și nr. 292/11.03.2009 ale Curții de Apel Craiova** (*volumul 6, filele 258-269, 275-293*), privesc menținerea, în conformitate cu disp. art. 278¹ din Codul de procedură penală, a soluției de neîncepere a urmăririi penale dispusă prin **rezoluția nr. 59/D/P/2008 din data de 15.01.2008** (*volumul 6, filele 187-188*) a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Biroul Teritorial Dolj, față de STAICU Dinel, POPESCU

Carmen-Ioana, ȘERBĂNESCU Dumitru, ION Aurora, ION Gitana și REBEGA Vlad, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 7 din Legea nr. 39/2003 și art. 23 din Legea nr. 656/2002, față de POPESCU Carmen-Ioana, MITRUȚOIU Constantin, ION Gitana, STAICU Iulică-Sebastian, ȘERBĂNESCU Dumitru, STANCIU Emilia și REBEGA Vlad, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 6 și 13 din Legea nr. 241/2005 și art. 43 din Legea nr. 82/1991 rap. la art. 289 din Codul penal, față de BĂDÎRCEA Constantin, STEPAN OPREA Nela, BUZATA Ecaterina Manolea, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 290 din Codul penal cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal.

Faptele cercetate au fost următoarele: *la data de 22.02.2006 D.G.F.P. Dolj a sesizat organele de urmărire penală cu privire la faptul că în urma controlului efectuat la S.C. CARNEXPOD S.A. Craiova, administratorul acesteia, MITRUȚOIU Constantin, a scos din patrimoniu, în luna septembrie 2004, bunuri în valoare de 1.151.350 lei, care au fost cedate Fundației Pater Comunitates Romaniae. Totodată a mai înstrăinat din patrimoniu și suma de 38.638 lei către Asociația Sportivă Clubul de Fotbal Universitatea Craiova S.A., printr-un contract de publicitate (probabil fictiv) încheiat la 1 octombrie 2004. Totodată s-a verificat dacă făptuitorii s-au asociat în vederea comiterii infracțiunilor de evaziune fiscală și pentru spălarea banilor proveniți din evaziune fiscală.*

- **decizia penală nr. 683/26.06.2009 a Curții de Apel Craiova (volumul 6, filele 49-61)**, privește menținerea, în conformitate cu disp. art. 278¹ din Codul de procedură penală, a soluției de neîncepere a urmăririi penale dispusă prin **ordonanța nr. 7/D/P/2008 din data de 16.05.2008 (volumul 6, filele 15-18)** a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Biroul Teritorial Dolj, față de STAICU Dinel ș.a., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 7 din Legea nr. 39/2003, în

baza art. 10 lit. e) din Codul de procedură penală, constatându-se că există o cauză care înlătură caracterul penal al faptei (fapta era comisă în perioada 1999 – 2001, când Legea nr. 39/2003 nu era în vigoare).

Fapta cercetată a fost următoarea: *STAIKU Dinel, POPESCU Carmen, ȘERBĂNESCU Dumitru, REBEGA Vlad, DIACONU Aristarch II ș.a. au constituit un grup infracțional organizat pentru a beneficia de banii obținuți din fraudarea Băncii Internaționale a Religiiilor și din fraudarea SNTGN TRANSGAZ Mediaș.*

Învinuitele BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița au cunoscut că autoritatea de lucru judecat în raport cu deciziile nr. 1057//27.09.2010, nr. 292/11.03.2010 și nr. 683/29.06.2009 ale Curții de Apel Craiova, a fost invocată în dosarul 14165/4/2006, atât în fața instanței de apel, cât și în fața instanței de recurs, instanțe care le-au respins motivat.

Din acțiunea disciplinară nr. 18/CDJ/2012 (volumul 3, filele 17-31), înregistrată cu nr. 10/J/2012, pe rolul Consiliului Superior al Magistraturii, Secția pentru judecători, a rezultat că judecătorii inspectori au constatat că BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița, **au transformat calea de atac extraordinară a contestației în anulare care a format obiectul dosarului nr. 9972/2/2011 al Curții de Apel București, Secția I-a Penală, într-o prelungire a procesului penal, creând practic un nou grad de jurisdicție în cauza analizată, respectiv al patrulea grad de jurisdicție, neprevăzut de lege.**

Inspectorii judiciari au reținut că „judecătorii care au pronunțat decizia penală nr. 381/22.02.2012, în mod conștient și voit, și-au arogat prerogative care nu le sunt recunoscute de lege”.

Învinuitele au **criticat** în considerentele deciziei nr. 381/2012 motivele pentru care instanțele de apel și de recurs au „refuzat să recunoască autoritatea de lucru judecat”.

Astfel, în motivarea soluției de admitere a contestației în anulare se arată că „argumentul invocat de instanța de fond, apel și recurs, conform căruia în prima procedură instanțele au confirmat soluții de netrimiteră în judecată, care nu au autoritate de lucru judecat este lipsit de fundament întrucât persoana în cauză a «beneficiat» de o repetare a urmărilor, iar principiul *non bis in idem*, consacrat în art. 4 din Protocolul nr. 7, vizează și cazul dublelor urmăriri (*Franz Fischer contra Austriei*), asemenea cauzei deduse judecătii”.

Intenția învinuitelor BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița de a-și încălca atribuțiile de serviciu, rezultă din contrafacerea adevărului în ceea ce privește identitatea de obiect între cauzele cu privire la care au constatat autoritatea de lucru judecat, coroborată cu multitudinea interpretărilor greșite ale legii, după cum urmează:

- **Decizia nr. 1057/2010 nu era o hotărâre care să judece fondul cauzei**, pentru a se constata incidența cazului de contestație în anulare prev. de art. 386 lit. d) din Codul de procedură penală („când împotriva unei persoane s-au pronunțat două hotărâri definitive pentru aceeași faptă”), în condițiile în care nu erau incidente dispozițiile art. 278¹ alin. (11) rap. la art. 278¹ alin. (8) lit. a) din Codul de procedură penală, fiind administrate și alte probe, pe parcursul cercetării judecătorești din dosarul în care **NUTU** (fost **STAICU**) **Dinel** a fost condamnat la pedeapsa de 7 ani închisoare.

Invocarea art. 4 pct. 1 din Protocolul nr. 7 („Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat”), necoroborată cu pct. 2 al aceluiași art. 4 („Dispozițiile paragrafului precedent nu împiedică redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze

hotărârea pronunțată”), este pur formală în ceea ce privește decizia nr. 1057/2010 deoarece nu este vorba despre o „*urmărire penală*” și cu atât mai puțin despre vreun „*acuzat*”, fiind efectuate doar acte premergătoare declanșării urmăririi penale în urma cărora nu s-au formulat învinuiri față de nici o persoană, nefiind începută urmărirea *in personam* sau *in rem*.

În procedura de contestare a soluției de neîncepere a urmăririi penale, dispusă de procuror, instanța de judecată se pronunță pe baza actelor premergătoare efectuate de procuror, fără a se putea administra probatorii, fără a se asigura asistență juridică obligatorie, iar menținerea soluției procurorului nu poate echivala cu o achitare sau o încetare a procesului penal.

Mai mult, aplicând, prin analogie, argumentele deciziei nr. 17/17.07.2007 (recurs în interesul legii) pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secțiile Unite, o cale de atac extraordinară, fie revizuire [art. 394 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală – *când două sau mai multe hotărâri judecătorești definitive nu se pot concilia*], fie contestație în anulare [art. 386 lit. d) din Codul de procedură penală – *când împotriva unei persoane s-au pronunțat două hotărâri definitive pentru aceeași faptă*], nu poate avea ca obiect decât hotărâri definitive care conțin o rezolvare a fondului procesului.

Or, hotărârea judecătorească pronunțată în procedura prev. de art. 278¹ din Codul de procedură penală, prin care s-a respins plângerea împotriva soluției de neîncepere a urmăririi penale, nu poate fi asimilată cu o rezolvare a fondului cauzei deoarece se analizează doar condițiile legale pentru declanșarea procesului penal – începerea urmăririi penale, fără caracter definitiv, cercetările penale având un caracter eminamente reversibil prin posibilitatea administrării unor noi probe, așa cum de altfel reține și Curtea Constituțională în decizia nr. 233/21.04.2005 („*Curtea observă că întreaga procedură de soluționare a plângerii reglementate de art. 278¹ din Codul de procedură penală, procedură prin care se vizează*

doar legalitatea soluției procurorului, iar nu judecarea fondului cauzei, reprezintă în sine o garanție a realizării accesului liber la justiție”). O astfel de hotărâre se bucură doar de o prezumtivă și provizorie autoritate de lucru judecat, în condițiile în care nu se descoperă fapte și împrejurări noi, conform art. 278¹ alin. (11) din Codul de procedură penală.

- prin **decizia nr. 381/2012 s-a rejudecat fondul cauzei nr. 14165/4/2006**, pe calea extraordinară de atac a contestației în anulare, care exclude pronunțarea cu privire la cauza de încetare a procesului penal a autorității de lucru judecat, când instanța de recurs s-a pronunțat asupra ei, cazul prev. de art. 386 lit. d) din Codul de procedură penală având caracter subsidiar față de cel prev. de art. 386 lit. c) din Codul de procedură penală.

În motivarea hotărârii judecătorești de la pct. 2 s-a reținut că instanța de recurs a respins motivat excepția autorității de lucru judecat în raport cu hotărârea de la pct. 1, excepție invocată atât ca motiv de apel, cât și ca motiv de recurs.

Căile de atac extraordinare au în vedere, prin definiție, împrejurări care fie nu au fost cunoscute în căile de atac ordinare, fie asupra cărora instanțele nu s-au pronunțat, în nici un caz nu pot fi rejudecate aspecte care au fost deja judecate în mod definitiv. O rejudecare, o reexaminare a faptelor judecate prin hotărâre definitivă, are semnificația unui „apel deghizat” în accepțiunea jurisprudenței CEDO, încălcând dreptul la un proces echitabil (art. 6 din Convenție).

În doctrina și practica judiciară românească este consacrată diferența dintre lit. c) și lit. d) a art. 386 din Codul de procedură penală („când instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra unei cauze de încetare a procesului penal din cele prevăzute în art. 10 lit. f) – i¹) din Codul de procedură penală, cu privire la care existau probe în dosar” și, respectiv, „când împotriva unei persoane s-au pronunțat două hotărâri definitive pentru aceeași faptă”), ultimul caz având caracter subsidiar în raport cu

cel de-al doilea, fiind vorba de cauza de încetare a procesului penal prev. de art. 10 lit. j) din Codul de procedură penală.

În analiza existenței teoretice a cauzei de încetare a procesului penal prev. de art. 10 lit. j) din Codul de procedură penală, pot exista două situații: prima, în care deși instanța de recurs a avut probe la dosar în sensul existenței autorității de lucru judecat, nu s-a pronunțat asupra acestei cauze de încetare a procesului penal [art. 386 lit. c) din Codul de procedură penală], și, respectiv, cu caracter subsidiar, o a doua situație, în care instanța de recurs nu a cunoscut existența hotărârii judecătorești în raport cu care ar fi putut fi invocată autoritatea de lucru judecat [art. 396 lit. d) din Codul de procedură penală].

Or, prin decizia nr. 381/22.02.2012, numitele BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița, pe calea extraordinară de atac a contestației în anulare, au procedat la o rejudecare unei hotărâri definitive, criticând motivarea instanței de recurs (*„Excepția autorității de lucru judecat s-a invocat și în fața instanțelor de apel și recurs, cele care au pronunțat hotărârile de condamnare. Această împrejurare ar putea suscita discuții în sensul că respectivele instanțe, într-adevăr au considerat că nu există autoritate de lucru judecat. Numai că argumentele înfățișate de aceste instanțe în exprimarea refuzului recunoașterii autorității de lucru judecat sunt în număr de două și sunt expuse într-o singură frază...”*).

Astfel, învinuitele au transformat calea de atac extraordinară a contestației în anulare într-o prelungire a procesului penal, creând practic un nou grad de jurisdicție, respectiv un al patrulea grad de jurisdicție, neprevăzut de lege.

III.2. Cu privire la săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului, în legătură directă cu o infracțiune de corupție,

Prin efectele sale decizia nr. 381/22.02.2012, pronunțată în dosarul nr. 9972/2/2011, a constituit un ajutor efectiv dat condamnatului NUȚU (fost STAICU) Dinel, pentru a asigura folosul infracțiunii și pentru a zădărnici, prin anulare, executarea pedepsei definitive din dosarul penal nr. 14165/4/2006, în care persoana ultim menționată a fost condamnată la pedeapsa de 7 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prev. de art. 26 rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, cu aplic. art. 41 alin. (2) din Codul penal, rap. la art. 258¹ din Codul penal.

Activitatea frauduloasă a învinuitorilor BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița s-a concretizat în conceperea un adevăr contrafăcut (infirmit de toate probele aflate la dosar și cunoscute de către învinuite, aceste probe fiind expuse chiar în motivarea deciziei nr. 381/2012), de natură să facă posibilă anularea unei pedepse definitive cu închisoarea și desființarea obligațiilor civile, condamnatul NUȚU (fost STAICU) Dinel fiind pus în libertate și exonerat de orice răspundere penală sau civilă.

În consecință, învinuitele, în calitate de judecători, l-au ajutat pe condamnatul NUȚU (fost STAICU) Dinel să zădărnicească executarea pedepsei, prin punerea în imposibilitate a instanței de executare de a proceda la punerea în aplicare în continuare a deciziei definitive nr. 741/R/2011 a Curții de Apel București și prin periclitarea bunului mers al justiției.

Prin însăși calitatea lor de judecători, BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița au prevăzut rezultatul deciziei nr. 381/2012, rezultat despre care nu au fost identificate dovezi că ar fi fost urmărit dar în mod evident a fost acceptat de învinuite, realizând latura subiectivă a infracțiunii de favorizarea infractorului, în forma intenției indirecte.

În afara conceperii unui adevăr contrafăcut – pretinsa identitate de obiect între deciziile penale nr. 1057/2010 și nr. 741/R/2011. – argumentația deciziei nr. 381/2012 urmărește – într-un al patrulea grad de jurisdicție neprevăzut de lege – să stabilească nevinovăția contestatarului NUȚU (fost STAICU) Dinel, în pofida vinovăției stabilite prin 3 grade de jurisdicție, hotărârea judecătorească definitivă având putere de lege.

Cu titlu exemplificativ, reținem câteva fragmente din decizia nr. 381/2012, prin care învinuitele au antamat problema vinovăției condamnatului NUȚU (fost STAICU) Dinel și au criticat motivele instanțelor de fond, apel și recurs din dosarul nr. 14165/4/2006, extinzând raționamentul și la dosarul care face obiectul dosarului nr. 19797/300/2010, aflat în curs de soluționare la Judecătoria Sectorului 2 București:

- „... constatând că nu are competență materială să cerceteze pentru faptele săvârșite și consumate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 78/2000, pentru infracțiunile prevăzute de art. 246-248¹ Cod penal, neputând începe urmărirea penală pentru a-i incrimina pe făptuitori, totuși, se dispune o expertiză contabilă (deși trebuia bancară, de specialiști în domeniu), fără deci să fi început urmărirea penală” (volumul 3, fila 325);

- „De neînțeles este faptul că deși prin ordonanța nr. 93/P/2002 din 18.02.2004, prin care Procurorul General a infirmat rezoluția nr. 61/P/2002 din 20.10.2003 și a dispus cercetarea de către D.N.A. numai cu privire la infracțiunea prev. de art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000 și totuși cu câteva luni înainte de a fi trimisă cauza la instanță (Judecătoria Sectorului 2 București) a fost schimbată încadrarea juridică fără a exista ori fără să fi intervenit elemente de substanță (alte acte materiale) care să conducă la o asemenea situație” (volumul 3, fila 325 verso);

- „Pentru a pronunța această soluție, instanța fondului, la fila 15 din sentința penală, pct. 105 menționează: «analizând actele și lucrările dosarului constată că inculpații se fac vinovați de infracțiunile de care sunt acuzați în rechizitoriu, situația de fapt fiind corect reținută» (aceasta însușindu-și întocmai actul de sesizare), la pct. 121 (fila 17)... «încheierea unor contracte de cesiune de creanță și contracte de creditare cu societăți comerciale controlate de inculpatul Staicu Dinel». Se mai precizează, ca situație de fapt, că respectivele contracte de cesiune de creanță și acordarea de credite societăților comerciale despre care s-a făcut vorbire și în rechizitoriu s-au acordat cu încălcarea normelor bancare. Și sub aspectul laturii civile se constată același prejudiciu. Nu s-au anulat cesiunile de creanță și creditare, ca fiind acordate pe baza unor acte fraudulos încheiate” (volumul 3, fila 336 verso);

- „Și instanța de recurs și-a însușit întocmai actul de sesizare, recte rechizitoriul nr. 61/P/2002 din 09 noiembrie 2006” (volumul 3, fila 338 verso);

- „Curtea apreciază că sentințele civile menționate au putere de lucru judecat în fața instanței penale, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (3) Cod de procedură penală – aspect care a generat comentariul de mai sus”, excepție respinsă în dosarul 14165/4/2006 (volumul 3, fila 346 verso);

- „Dincolo de existența paralelă a procedurilor penale, multiplele declinări și disjungeri din dosarele de urmărire penală aflate pe rolul parchetelor din Craiova și București au condus la instrumentarea acestora în mod defectuos, astfel încât s-a ajuns ca în urma faptului că nu au avut număr unic de înregistrare să aducă, prin ele însele, o violare și a dispozițiilor art. 6 din Convenție, referitoare la un proces echitabil, (chiar și în baza procesuală a urmăririi penale), pe lângă dispozițiile art. 4 din Protocolul nr. 7 al aceleiași convenții” (volumul 3, fila 348);

- „argumentul invocat de instanța de fond, apel și recurs, conform căruia în prima procedură instanțele au confirmat soluții de netrimitere în judecată, care nu au autoritate de lucru judecat este lipsit de fundament întrucât persoana în cauză a «beneficiat» de o repetare a urmăririlor, iar principiul *non bis in idem*, consacrat în art. 4 din Protocolul nr. 7, vizează și cazul dublelor urmăriri (Franz Fischer contra Austriei), asemenea cauzei deduse judecătii” (volumul 3, fila 345 verso);

- „Excepția autorității de lucru judecat s-a invocat și în fața instanțelor de apel și recurs, cele care au pronunțat hotărârile de condamnare. Această împrejurare ar putea suscita discuții în sensul că respectivele instanțe, într-adevăr au considerat că nu există autoritate de lucru judecat. Numai că argumentele înfățișate de aceste instanțe în exprimarea refuzului recunoașterii autorității de lucru judecat sunt în număr de două și sunt expuse într-o singură frază...”, „La rândul său, Curtea de Apel București se referă la acest motiv de recurs – privind autoritatea de lucru judecat – tot într-o singură frază, arătând că...”, „de remarcat că aceste instanțe, în scurta lor referire la această chestiune, au omis să sublinieze că, de fapt, rezoluția pronunțată de către procuror fusese consfințită printr-o hotărâre judecătorească definitivă (nici măcar nu s-a amintit acest aspect)” (volumul 3, fila 348 verso);

- „aceste instanțe nu au observat o chestiune simplă și anume că...” (volumul 3, fila 349).

NOTĂ:

În ceea ce privește încadrarea juridică a faptelor învinuitelor BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița, reținem infracțiunea de favorizarea infractorului ca infracțiune autonomă, conexă, corelativă cu infracțiunea al cărei făptuitor este ajutat și în legătură cu o infracțiune prevăzută de Legea nr. 78/2000.

Infracțiunea prevăzută de art. 264 din Codul penal rap. la art. 17 lit. a) din Legea nr. 78/2000 s-a consumat în ambele sale variante: favorizarea

personală prin zădărnicierea executării pedepsei și favorizarea reală prin acordarea ajutorului pentru asigurarea folosului sau produsului infracțiunii.

Infracțiunea de favorizarea infractorului nu este absorbită de infracțiunea prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal, în primul rând pentru că obiectul juridic al acesteia este diferit de cel al infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor.

În al doilea rând, pentru a discuta despre absorbirea unei infracțiuni în conținutul alteia este necesar ca acțiunea sau inacțiunea care constituie elementul material al infracțiunii absorbite să fie inclusă, ca element constitutiv, în cealaltă infracțiune.

Or, în speță, legătura dintre cele două infracțiuni nu este dată de elementul lor material, ci de împrejurarea că învinuitele au comis acte ilicite (constând în conceperea unui adevăr contrafăcut coroborat cu încălcarea conștiință și voită a prevederilor legii).

Cu alte cuvinte, factorul comun al celor două infracțiuni îl constituie actul ilicit care reprezintă, pe de o parte, elementul material al unei infracțiuni (favorizarea infractorului), iar, pe de altă parte, o cerință esențială a laturii obiective a altei infracțiuni (abuz în serviciu contra intereselor persoanelor).

Din această perspectivă, apreciem că în speță nu suntem în prezența unei singure infracțiuni (abuz în serviciu contra intereselor persoanelor), ci a unui concurs ideal de infracțiuni.

IV. Latura civilă:

Partea vătămată S.C. BANCA INTERNAȚIONALĂ A RELIGIILOR – în faliment, prin lichidator judiciar RVA INSOLVENCY SPECIALISTS S.P.R.L., s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 18.839.684,5 lei, reprezentând despăgubiri civile, urmând să se adauge dobânda legală până la achitarea efectivă (*volumul 8, fila 8*).

Prin adresa nr. 223/21.06.2012 partea civilă a precizat că nu s-a recuperat nici o parte a prejudiciul cauzat prin fraudarea Băncii Internaționale a Religiilor de către POPESCU Ion, RĂCEALĂ Adrian, DUȚU Viorica și STAICU Dinel.

Din probatoriul administrat în cauză, așa cum am expus în cele care preced, am reținut că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de *abuz în serviciu contra intereselor persoanelor* și *favorizarea infractorului, în legătură directă cu o infracțiune de corupție*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal și art. 264 din Codul penal rap. la art. 17 lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 33 lit. b) din Codul penal, în sarcina învinuitelor BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița, prin emiterea cu știință a unui act nelegal – decizia nr. 381/22.02.2012.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 303/2004, judecătorii se bucură de inamovibilitate, sunt independenți și „*orice persoană organizație, autoritate sau instituție este datoră să respecte independența judecătorilor*”.

Din formularea textului de lege ultim menționat ar putea rezulta o interpretare potrivit căreia judecătorii nu pot răspunde în condițiile art. 246-249 din Codul penal, pentru hotărârile date în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în aceleași condiții cu ceilalți funcționari, bucurându-se de un tip de „imunitate” reglementat prin conceptele de „inamovibilitate” și „independență”, atunci când atribuțiile de serviciu încălcate, cu știință sau din culpă, vizează chiar conținutul soluției adoptate într-o cauză dedusă judecății.

Pe fondul suprapunerii incidenței a două texte de lege – pe de o parte, art. 246 și 264 din Codul penal, și, pe de altă parte, art. 2 din Legea nr. 303/2004 (statutul judecătorilor și procurorilor) – constatăm că există o îndoială asupra cadrului legal în care poate fi atrasă răspunderea penală a unui judecător pentru infracțiuni de serviciu care au ca obiect măsurile

dispuse prin hotărârile judecătorești, motiv pentru care, în baza principiului *in dubio pro reo*, urmează a se dispune scoaterea de sub urmărire penală în prezenta cauză.

Având în vedere că aceeași faptă – emiterea în mod nelegal a deciziei nr. 381/22.02.2012 – face obiectul cauzei disciplinare nr. 10/J/2012, aflată pe rolul Consiliului Superior al Magistraturii, Secția pentru Judecători, rezultă că în cauză sunt aplicabile prev. **art. 10 lit. b) din Codul de procedură penală.**

Față de cele expuse mai sus, în temeiul dispozițiilor:

1. **art. 249 alin. (1) și (2) rap. la art. 11 pct. 1 lit. b) și la art. 10 lit. b) din Codul de procedură penală,**
2. **art. 249 alin. (2) rap. la art. 245 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală,**
3. **art. 38 rap. la art. 45 alin. (1) din Codul de procedură penală.**

DISPUN:

1. **Scoaterea de sub urmărire penală a învinuitelor:**

BĂDESCU Liliana -

fîica lui _____,

născută la data de _____

comuna _____,

domiciliată în municipiul _____

necunoscută cu antecedente penale,

pentru săvârșirea infracțiunilor de *abuz în serviciu contra intereselor persoanelor* și *favorizarea infractorului*, în legătură directă cu o *infracțiune de corupție*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal și art. 264 din Codul penal rap. la art. 17 lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 33 lit. b) din Codul penal;

CÎRSTOIU Veronica -

fiica lui

născută la data de , în

comuna județul

domiciliată în

municipiul

, necunoscut cu

antecedente penale,

pentru săvârșirea infracțiunilor de *abuz în serviciu contra intereselor persoanelor* și *favorizarea infractorului*, în legătură directă cu o *infracțiune de corupție*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal și art. 264 din Codul penal rap. la art. 17 lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 33 lit. b) din Codul penal;

PICIARCĂ Dumitrița -

fiica lui

născută la data de

domiciliată în

, necunoscută cu
antecedente penale,

pentru săvârșirea infracțiunilor de *abuz în serviciu contra intereselor persoanelor* și *favorizarea infractorului*, în legătură directă cu o *infracțiune de corupție*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 246 comb. cu art. 248¹ din Codul penal și art. 264 din Codul penal rap. la art. 17 lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 33 lit. b) din Codul penal.

2. Revocarea măsurilor asigurătorii luate în cursul urmăririi penale prin ordonanțele emise în cauză la datele de 03 iulie 2012 și 05 iulie 2012, cu privire la bunurile aparținând învinuitelor BĂDESCU Liliana, CÎRSTOIU Veronica și PICIARCĂ Dumitrița.

3. Disjungerea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de *fals material în înscrisuri oficiale*, *cumpărarea influenței* și *trafic de influență*, prev. de art. 288 alin. (1) din Codul penal, art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 și art. 257 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (procesele – verbale de sesizare din oficiu din datele de 07.03.2012 și 06.04.2012, volumul 4, filele 1-4).

4. Soluția se comunică.

PROCUROR,
Florentina MIRICĂ